

Kerényi Frigyes

Börka László: Könyvek

PH3017

B58

gondok, 1966. 81-82

(1963)

„bezüritett halhatatlanság”
nyugtalanság - emléket nevez az antológiáján
írás - meghatóan elbeszél
hanem több levelei (Tompa verse) (szóval nem igazán elfeledt)

„Vad szél puhint a völgyön át”
„athanyfokán”: „Szívtán jűd, mint mult idős
Halvára messzi part, -
Karfával a nagy Balaton
Kömlölelve part”

„Hát nem az a költő, aki ned-eg-eg
során adja is meg a német, ha
csak lapozgatandó kötetben?”

nem azt akarom mondani, hogy költő volt
csak, mert nem ha néha a feledett kötet
közvetlenül lefújás a por - a nagy
Kövek his kötetben is érvényes a
Kövek magyarából

Radnóti - Próz a 331

H. előbb latinul, majd németül
versel, költőnően - 12 évesig német
nem. verseit szöveg közölte

Petőfi "Sperenciás firkoloz a K,
Négy kedve nemit elérni vélte,
Körmögve jutyólkod, paulapain
beverésze, ha bizonyos uraknál
Kialtja az anathemát, h. ó" nem
költ" -

népdal forma alig, képrindó fordító
németből előbb Bajza, majd
Petőfi határ

"Sötétorák": "Atróppens" madár, tűnő vitorla
a kép, mely engem eldör-dykor ér;
Fájdalmam le nem dönthető jessület,
Kétségbe ragadt deuevél!

"Egyszerűségű költő" köz. méltó"

Tanulmányok alrotini - mag. rivérel, Kitzlen

Petőfi "Sperenciás" benne durva támadása

"nem vagy költő" - silet merem mondani
belőled, a legős világból ostobaság,
vagy malicia - Míg a csözelelt

azt kiáltja rád, h. nem vagy költő, addig
a musza lehajlított koprád s homlovedat
megszökötlenül estt mondja: Kedves Sperenciás
merelmi csözelelt

